menligne os med Englænderinderne i Henseende til hvad de kan overkomme at give, — det staar os alle klart, — og der er mange iblandt os, der maa vende hver 10 Øre, før de giver den ud. Men naar blot hver vilde give lidt, og de der kan, noget mere, saa er vi indenfor »Dansk Kvindesamfund« saa mange, at det efter vore Forhold blev en betydelig Sum, som kunde føre os langt. Hvis hver bestemte sig til en eller anden lille Forsagelse i Løbet af Aaret, — f. Eks. for 25 Øre, den kunde umulig blive for svær at bære, saa vilde maaske selve Sagen blive os endnu kærere, naar vi saaledes virkelig havde bragt den et Offer.

Der paastaas ikke saa sjældent, at Kvinderne er smaalige og navnlig i Pengesager. Jeg tror ikke, at Smaalighed er et Karaktertræk hos Kvinderne. Men det er meget rigtigt, at Kvinderne, der for det meste maa beskæftige sig med Hverdagslivets Smaating i mangt og meget maa være nøjeregnende og sparsommelige, og de viser netop herved deres Evne til at ofre og forsage. Nu skal vi blot tænke paa, om vor egen Sag ikke ogsaa har et Krav paa os.

Kvindernes Kunst paa Foraarsudstillingerne 1909.

Det er maaske et Bevis paa Kvindernes Konservatisme, at de saa udelukkende holder sig til Charlottenborg-Udstillingen. Paa Den frie Udstilling findes kun nogle faa Malerinder, der imellem Frk. *Krebs*, der Aar efter Aar har udstillet sine Arbejder i den Willumsen'ske lille Bygnings fortrinligt belyste Sale. Næsten alle vore andre Kunstnerinder udstiller paa Charlottenborg, og her er der ogsaa i Aar samlet en Række mer eller mindre kendte Malerinder og Billedhuggerinder.

Skulde man retfærdigt bedømme den Plads, som Malerindernes Kunst i Aar indtager i Forhold til deres mandlige Kollegers, saa maa man sige, at de sidste ikke særlig behøver at frygte Konkurrencen.

Der er gode Billeder malet af Kvinder paa Charlottenborg-Udstillingen, men meget er kun jævnt, og der savnes ofte den koncentrerede Energi i Anslaget og den Udholdenhed i Gennemførelsen, som kan bringe Mændenes Kunst saa vidt.

Blandt Figurbillederne bemærker man først *Bertha Dorphs* »Bedstemoders Ord«, der er et flot og stort anlagt Billede, skønt det ikke helt staar paa Højde med hendes forrige, udmærkede og smukt gennemarbejdede store Billede »Besøget hos den unge Moder«. Af Bertha Dorphs Børneportræter er især »De danske Børn« smukt i Barneindtrykket. I samme Sal, hvor det sidste Billede hænger, findes der et andet godt Barnebillede af *Caroline van Deurs* »En lille Pige med Guldfisk«.

Marie Sandholt udstiller i Aar flere store Portræter. Billedet af Dr. Pers er velliguende og kraftig gjort. Desværre hænger det daarligt. Hendes Dameportræt skæmmes derimod noget af den højre Haands mindre gode Tegning.

Et af de bedst Portrætbilleder er iøvrigt *Lilli Lundsteens* Dreng. Det er helt udmærket baade i Form og Tegning. Den smukke Dreng har øjensynlig interesseret hende meget at male. Ogsaa *Carla Colsmanns* »Grand-Mamma« er et talentfuldt Arbejde. Hovedet falder noget sammen med Baggrunden, men det staar udmærket i Farven.

Christine Deichmanns Grønlændere er morsomme og karakteristiske og i *Marie Henriques* Portræt af Emma Gad finder man en udmærket Komposition, kun Hovedet staar noget ensformig i Tonen. Ogsaa et Barneportræt af *Ingeborg Andreasen* fortjener at lægges Mærke til. Det er levende og let i Farven.

Olga Jensens Figurarbejder virker personligt og udmærket i Lyset. Gid hun kunde komme bort fra de snavsede Farver.

Gerda v. Kohl udstiller et Billede »Jomfruen«, hvis Tegning er særdeles smuk.

Fru *Anna Ancher* synes i Aar at staa bedre end sin Mand. Hendes Billeder sær-